

สภามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
อนุมัติหลักสูตรนี้แล้ว
เมื่อวันที่ 9 ก.ค. 2559



สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
รับทราบการให้ความเห็นชอบหลักสูตรนี้แล้ว
เมื่อวันที่ 25 พ.ย. 2559

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (พ.ศ. 2559)

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
1. ชื่อหมวดวิชา	2
2. หน่วยงานที่รับผิดชอบ	2
3. หลักการและเหตุผล ปรัชญา และวัตถุประสงค์	2
3.1 หลักการและเหตุผล	2
3.2 ปรัชญาของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป	3
3.3 วัตถุประสงค์ของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป	5
4. กำหนดการเปิดสอน	6
5. อาจารย์ผู้สอน	6
6. นักศึกษา	6
7. หลักสูตร	6
7.1 จำนวนหน่วยวิชารวม	7
7.2 โครงสร้างหมวดวิชาศึกษาทั่วไป	7
7.3 รายวิชากลุ่มต่าง ๆ	7
7.4 ความหมายของเลขรหัสรายวิชา	7
7.5 คำอธิบายรายวิชา	8
8. ความสัมพันธ์ของรายวิชาและการสร้างคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์	12
9. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน	13
10. แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)	14
ภาคผนวก	
1. ตารางเปรียบเทียบหมวดวิชาศึกษาทั่วไป พ.ศ. 2554 กับหมวดวิชาศึกษาทั่วไป พ.ศ. 2559	16
2. คำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานปรับปรุงหมวดวิชาศึกษาทั่วไป	18

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (พ.ศ. 2559)

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

.....

1. ชื่อหมวดวิชา

ชื่อภาษาไทย : หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

ภาษาอังกฤษ : General Education

2. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

คณะทำงานปรับปรุงหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ และสำนักวิชาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3. หลักการและเหตุผล ปรัชญา และวัตถุประสงค์

3.1 หลักการและเหตุผล

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์มุ่งสร้างบัณฑิตที่เป็นทั้งคนเก่งและคนดี คนเก่งหมายถึงว่าเก่งในวิชาการสาขาที่ตนเรียน สามารถประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานและสร้างประโยชน์ให้แก่สังคมจากความเก่งดังกล่าว ส่วนคนดีหมายถึงว่าการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม ทั้งในส่วนของ การปฏิบัติตามระเบียบแบบแผน การอยู่ร่วมกับคนอื่น และในส่วนที่มุ่งมั่นเสียสละเพื่อส่วนรวม

หน้าที่ของหลักสูตรที่นักศึกษาเลือกเรียนจะทำหน้าที่สำคัญในการปลูกฝังให้เด็กเก่งในวิชาความรู้ ส่วนคนดีแม้หลักสูตรจะมีส่วนไม่น้อย แต่ว่าวิชาศึกษาทั่วไปจะทำหน้าที่หลักในส่วนนี้พร้อมกับการสร้างคุณลักษณะพื้นฐานของนักศึกษาให้เป็นผู้มีความพร้อมที่จะออกไปอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข มหาวิทยาลัยจึงให้ความสำคัญทั้งต่อการปรับปรุงวิชาศึกษาทั่วไปให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา และต่อการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ

เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 ก็ยังคงยืนยันถึงหน้าที่ของวิชาศึกษาทั่วไปที่จะต้องทำหน้าที่สำคัญในส่วนนี้ ดังที่ให้ความหมายของหมวดวิชาศึกษาทั่วไปไว้ว่าหมายถึง “หมวดวิชาที่เสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง เข้าใจ และเห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อื่น สังคม ศิลปวัฒนธรรมและธรรมชาติ ใส่ใจต่อความเปลี่ยนแปลงของสรรพสิ่ง พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณธรรม พร้อมให้ความช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ และเป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและสังคมโลก”

อย่างไรก็ตามการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปไม่มีสูตรสำเร็จให้ดำเนินการได้โดยง่าย เนื่องจากต้องสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม เพราะการเปลี่ยนแปลงของสังคมจะทำให้คนเก่งและคนดีที่สังคมต้องการนั้นมีลักษณะเปลี่ยนไป และนักศึกษาต้องออกไปอยู่ในสังคมที่เปลี่ยนไป ในขณะที่นักศึกษาที่เข้ามาเรียนมหาวิทยาลัยเข้ามาเรียนด้วยความตั้งใจและความต้องการที่เปลี่ยนไปเช่นกัน ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงต้องปรับปรุงหลักสูตรอยู่ตลอดเวลา โดยต้องมีความเข้าใจที่ชัดเจนด้วยว่าต้องการให้วิชาศึกษาทั่วไปสร้างให้นักศึกษามีคุณลักษณะเช่นใดบ้าง

ในปัจจุบันกล่าวได้ว่าเป็นยุคเปลี่ยนผ่านทางสังคมครั้งใหญ่ อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงที่เรียกว่า โลกยุคไร้พรมแดนหรือยุคโลกาภิวัตน์ ทำให้ทั้งฐานความรู้ ฐานคุณค่า และทักษะของผู้คนที่สังคมต้องการ เปลี่ยนไปครั้งใหญ่ โลกของการมีชีวิต การทำงาน และความสัมพันธ์ในทุกมิติล้วนเปลี่ยนไปอย่างซับซ้อน

แผนพัฒนาการอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 ซึ่งใช้อยู่ในปัจจุบัน ก็อธิบายถึงการเปลี่ยนแปลงนี้ไว้ชัดเจน ดังที่ อธิบายไว้ว่า “ประเทศไทยอยู่ในช่วงเวลาที่ต้องเผชิญกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยี พลังงาน และสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและส่งผลกระทบอย่างรุนแรงมากขึ้นกว่าที่ผ่านมา เช่น การเปลี่ยนแปลงเพื่อปรับตัวเข้าสู่เศรษฐกิจโลก การรวมกลุ่มเศรษฐกิจภายใต้กรอบการค้าเสรีของอาเซียนกับ จีน ญี่ปุ่น และอินเดีย การเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกที่ส่งผลต่อความเปลี่ยนแปลงของสังคมไทย โดยเฉพาะ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ สังคมของความเป็นวัตถุนิยม สังคมที่เน้นคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะคุณภาพบัณฑิต ปัญหาวิกฤติด้านพลังงาน และสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ที่ก่อให้เกิด ภัยธรรมชาติที่มีความรุนแรงมาก ดังนั้นอุดมศึกษาไทยในช่วงปี 2555 - 2559 ต้องมีการพัฒนาอย่างก้าว กระโดด เพื่อเป็นแหล่งความรู้ที่ตอบสนองการแก้ไขปัญหาวิกฤติและชี้้นำการพัฒนาอย่างยั่งยืนของชาติและ ท้องถิ่นโดยเร่งสร้างภูมิคุ้มกันในประเทศให้เข้มแข็งขึ้น”

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์จึงพยายามปรับปรุงหมวดวิชาศึกษาทั่วไปอีกครั้ง เพื่อให้วิชาศึกษาทั่วไป สามารถตอบสนองการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้ชัดเจน ในการปรับปรุงหมวดวิชาศึกษาทั่วไปครั้งนี้มหาวิทยาลัย ได้เริ่มต้นด้วยการวิเคราะห์ลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ (Learner Outcomes) อันจะเกิดจากการเรียนรู้วิชา ศึกษาทั่วไป ซึ่งได้ทั้งหมด 7 ลักษณะ ได้แก่ มีสุขภาพที่ดีทุกด้าน (Well-being) มีทักษะการสื่อสารที่ดี (Communication) มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน (Curiosity) มีวิธีคิดอย่างเป็นระบบและคิดเชื่อมโยง (System Thinking) มีทักษะด้านการบริหารจัดการ (Management Skill) เข้าใจโลกและเป็นพลเมืองโลก (Global Citizen) มีความซาบซึ้งในคุณค่าและความงาม (Value and Beauty) ทั้งนี้คุณลักษณะของบัณฑิตที่ พึงประสงค์ดังกล่าวจะสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และปรัชญา วิชาศึกษาทั่วไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรปริญญาตรี พ.ศ. 2558

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ได้กำหนดให้นักศึกษาในหลักสูตรต่าง ๆ ต้องเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน 10 หน่วยวิชา โดยมีหลักการว่าการจัดทำรายวิชาและการดำเนินการเรียนการสอนจะต้องมีลักษณะ การบูรณาการกันระหว่างศาสตร์ต่าง ๆ และมีอาจารย์จากหลายสาขาวิชาร่วมกันสอน ในกระบวนการเรียน การสอนต้องเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และมีวิธีการเรียนการสอนที่หลากหลาย

3.2 ปรัชญาของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต) (2550) ให้คำจำกัดความของรายวิชาศึกษาทั่วไปอย่างชัดเจนว่า วิชาศึกษาทั่วไปมีจุดมุ่งหมายอยู่ที่การสร้างบัณฑิต ส่วนวิชาชีพเป็นเหมือนการสร้างเครื่องมือให้บัณฑิต วิชาศึกษาทั่วไปมีหน้าที่ทำคนให้เป็นบัณฑิตหรือสร้างบัณฑิต มีบทบาทโดยตรงในการพัฒนาคนเพื่อให้บุคคล แต่ละคนเป็นคนที่สมบูรณ์ มีชีวิตที่ดีงาม ประณีต ประเสริฐสมกับความเป็นมนุษย์หรืออาจจะเรียกว่า เป็นคนเต็มคน มีชีวิตที่มีอิสรภาพและมีความสุข

ศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร ศรีสอาน (2552) ก็กล่าวถึงวิชาศึกษาทั่วไปอย่างสอดคล้องกับความคิดข้างต้น โดยกล่าวว่าวงการอุดมศึกษาไทยได้ให้ความสำคัญเรื่องการศึกษาทั่วไปหรือวิชาศึกษาทั่วไปมาโดยตลอดเริ่มตั้งแต่ พ.ศ. 2517 ซึ่งเป็นผลจากการวิเคราะห์หลักสูตรของการอุดมศึกษาไทย 5 แห่ง พบว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนแนววิชาชีพในวงแคบ หลักสูตรในยุคนั้นต้องการดึงคนไปสู่สาขาวิชาชีพและมหาวิทยาลัยในยุคนั้นเหมือนโรงเรียนอาชีวะชั้นสูง ที่จริงรายวิชาศึกษาทั่วไปเป็นการศึกษาที่จำเป็นสำหรับทุกคน **ความเป็นบัณฑิตจะวัดกันที่ว่ามีความเป็นคนอยู่แค่ไหน มีความเป็นนักวิชาชีพอยู่แค่ไหน หรือที่เรียกว่า Manhood (ความเป็นคน) กับ Manpower (กำลังคน)** คนที่เป็นบัณฑิตจะต้องมีทั้ง 2 ด้าน วิชาศึกษาทั่วไปจึงเป็น **“วิชาสร้างคน”**

คณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เห็นความสำคัญของวิชาศึกษาทั่วไปสอดคล้องกับแนวคิดที่กล่าวมา จึงได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรีในส่วนของวิชาศึกษาทั่วไปไว้อย่างชัดเจน ดังที่ให้ความหมายของหมวดวิชาศึกษาทั่วไปไว้ แม้จะจะมีการปรับเกณฑ์มาตรฐานไปตามการเปลี่ยนแปลงของสังคมแต่คงให้ความสำคัญต่อวิชาศึกษาทั่วไปไม่ต่างไปจากเดิม

เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548	เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558
หมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมายถึง หมวดวิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวางมีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจธรรมชาติ ตนเอง ผู้อื่น และสังคม เป็นผู้ใฝ่รู้ สามารถคิดอย่างมีเหตุผล สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารความหมายได้ดี มีคุณธรรม ตระหนักในคุณค่าของศิลปะและวัฒนธรรมทั้งของไทยและของประชาคมนานาชาติ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างดี	หมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมายถึง หมวดวิชาที่เสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง เข้าใจ และเห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อื่น สังคม ศิลปวัฒนธรรมและธรรมชาติ ใส่ใจต่อความเปลี่ยนแปลงของสรรพสิ่ง พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณธรรม พร้อมให้ความช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ และเป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและสังคมโลก

หากพิจารณาการจัดการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไปในต่างประเทศก็พบว่าสอดคล้องกับความเข้าใจและความพยายามจัดการศึกษาของประเทศไทย เช่น National University of Singapore ประเทศสิงคโปร์ จัดทำ NUS Education Frameworks ของตนเองและจัด General Education เป็นกลุ่ม ๆ ให้หลักสูตรเลือกตามความเหมาะสม โดยกำหนดเป็น 20 เปอร์เซ็นต์ของเนื้อหาของหลักสูตร กลุ่มของวิชาศึกษาทั่วไปแบ่งเป็น

- 1) การเรียนรู้การเป็นพลโลกเพื่อจะได้เข้าใจสังคมโลก (Global learning)
- 2) การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-directed Learning)
- 3) การบริหารจัดการ (Management)
- 4) การเป็นเจ้าของกิจการ (Entrepreneurship)

5) การเรียนรู้เชิงบูรณาการระหว่างสาขาและหลากหลายสาขาร่วมกัน (Multidisciplinary and Interdisciplinary Learning) แบ่งเป็นสายมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (Humanities and Social Sciences) วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ (Science and Mathematics) และสาขาอาชีพต่าง ๆ (Professional Disciplines) (ข้อมูลจากการประชุมข้อมูลจากการประชุมร่วมกันระหว่างเครือข่ายศึกษาทั่วไปแห่งประเทศไทยกับผู้แทนของมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ ในวันที่ 25 มีนาคม 2553 ระหว่างเวลา 9.30-11.30 น.)

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ได้กำหนดปรัชญาของหมวดวิชาศึกษาทั่วไปอย่างสอดคล้องกับความคิดและการดำเนินการของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในขณะที่ก็สอดคล้องกับบริบทที่เฉพาะเจาะจงของตนเองด้วย คือ มุ่งหวังให้บัณฑิตของมหาวิทยาลัยเป็นคนดีและมีความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ โดยมหาวิทยาลัยมีความจริงจังกี่จะจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้นักศึกษามีความสุขในการเรียน การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยและในมหาวิทยาลัยทั่วไป มีความใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีความคิดที่เป็นระบบ สามารถใช้ความคิดดังกล่าวในการเรียน และการตัดสินใจทั่วไป มีความสามารถในการจัดการเรื่องราวเกี่ยวกับตนเองทั้งที่เกี่ยวกับชีวิตตนเอง และที่เกี่ยวข้องกับคนอื่นและสังคม มีความสามารถในการสื่อสารทั้งการใช้ภาษาไทยพัฒนาการเรียนรู้และการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ สามารถใช้ภาษาภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารสำหรับโลกยุคไร้พรมแดนได้ดี มีความซาบซึ้งในคุณค่าที่ดีงามของสังคม ความงามของธรรมชาติ และความงามของศิลปะ มีความเข้าใจการเปลี่ยนแปลงของโลกและเป็นพลเมืองโลกที่ดี

การจัดการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยจึงมุ่งที่ความเจริญงอกงามของนักศึกษาที่สอดคล้องกับปรัชญาดังกล่าว และเป็นการจัดการศึกษาที่สามารถประเมินผลได้

3.3 วัตถุประสงค์ของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

- 1) เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน สามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง สามารถคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบและมีเหตุผล
- 2) เพื่อปลูกฝังให้ผู้เรียนชื่นชมในระบบคุณค่าของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม ซาบซึ้งในความงามของธรรมชาติและศิลปะ
- 3) เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนเข้าใจการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคปัจจุบัน ให้คุณค่าต่อการเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่เป็นโอกาสความสำเร็จของชีวิต และดำรงตนเป็นพลเมืองดีของโลก
- 4) เพื่อพัฒนาทักษะด้านภาษาของผู้เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับบริบทในการสื่อสารแต่ละครั้ง
- 5) เพื่อปลูกฝังให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้เรื่องการบริหารจัดการไปใช้จัดการตนเอง ทั้งด้านชีวิตส่วนตัว ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่นและสังคม โดยผู้เรียนสามารถแก้ปัญหาและวางแผนชีวิตของตนได้ดีขึ้นด้วยการใช้หลักบริหารจัดการดังกล่าว
- 6) เพื่อปลูกฝังให้ผู้เรียนสามารถสร้างสรรค์คุณภาพชีวิตของตนเองด้วยการดูแลสุขภาพ ทั้งด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสังคม และด้านจิตวิญญาณหรือปัญญา

7) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนรู้ไปใช้ในการศึกษาเล่าเรียนชีวิตประจำวัน หน้าที่การงาน ความสัมพันธ์ทางสังคมต่าง ๆ และสามารถปรับตัวได้ในสังคมที่มีความหลากหลาย ซับซ้อน และเปลี่ยนแปลงเร็ว

4. กำหนดการเปิดสอน

หมวดวิชาศึกษาทั่วไปฉบับปรับปรุงใหม่จะเริ่มใช้ตั้งแต่ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2559 เป็นต้นไป

5. อาจารย์ผู้สอน

อาจารย์ผู้สอนจากสำนักวิชาต่าง ๆ ร่วมกันสอน

6. นักศึกษา

นักศึกษาทุกคนที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย จะต้องเรียนรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปให้ครบตามโครงสร้าง ซึ่งถูกบรรจุไว้ในหลักสูตรของสาขานั้น

7. หลักสูตร

โครงสร้างหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (พ.ศ. 2559) ได้กำหนดรายวิชาเพื่อตอบสนองต่อคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์จากการเรียนวิชาศึกษาทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2552 และปรัชญาวิชาศึกษาทั่วไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 โดยโครงสร้างของหลักสูตรประกอบด้วยรายวิชา 10 รายวิชา รวม 10 หน่วยวิชา ซึ่งนักศึกษาของทุกสำนัก วิชาต้องเรียนทุกรายวิชาเหมือนกัน

ในการจำแนกเป็นกลุ่มวิชาจะเป็นการแบ่งเพื่อการบริหารจัดการ กล่าวคือเพื่อให้เห็นว่าในแต่ละ รายวิชา มีสำนักวิชาใดที่รับผิดชอบในเบื้องต้น โดยการกำหนดรายวิชาได้คำนึงถึงการสร้างคุณลักษณะของ บัณฑิตที่พึงประสงค์เป็นหลัก ซึ่งในรายวิชาหนึ่งจะสร้างคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ได้หลายลักษณะ ใน ทำนองเดียวกันคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ 1 ลักษณะอาจเกิดจากการช่วยกันสร้างของหลายรายวิชา

ตารางที่ 1 โครงสร้างหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (พ.ศ. 2559)

กลุ่มวิชา	จำนวนหน่วยวิชา	สำนักวิชาที่รับผิดชอบ
1. กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร	4	สำนักวิชาศิลปศาสตร์
2. กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	2	สำนักวิชาศิลปศาสตร์
3. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์	1	สำนักวิชาวิทยาศาสตร์
4. กลุ่มวิชาสารสนเทศ	1	สำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์
5. กลุ่มวิชาการจัดการ	1	สำนักวิชาการจัดการ
6. กลุ่มวิชาสุขภาพอนามัย	1	สำนักวิชาสหเวชศาสตร์และสาธารณสุขศาสตร์ และสำนักวิชาศิลปศาสตร์
รวม	10	



สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
รับทราบการให้ความเห็นชอบหลักสูตรนี้แล้ว

เมื่อวันที่ 25 พ.ย 2559

7.1 จำนวนหน่วยวิชารวมของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ไม่น้อยกว่า 10 หน่วยวิชา

7.2 โครงสร้างหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ประกอบด้วยกลุ่มวิชา ดังนี้

1) กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร	4	หน่วยวิชา
2) กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	2	หน่วยวิชา
3) กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์	1	หน่วยวิชา
4) กลุ่มวิชาสารสนเทศ	1	หน่วยวิชา
5) กลุ่มวิชาการจัดการ	1	หน่วยวิชา
6) กลุ่มวิชาสุขภาพนามัย	1	หน่วยวิชา

7.3 รายวิชาในกลุ่มต่าง ๆ

1. กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร 4 หน่วยวิชา

GEN59-111 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารร่วมสมัย	1(3-2-7)
Thai for Contemporary Communication	
GEN59-112 การสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน	1(3-2-7)
English Communication in Daily Life	
GEN59-113 การสื่อสารภาษาอังกฤษในความหลากหลายทางวัฒนธรรม	1(3-2-7)
English Communication in Diverse Cultures	
GEN59-114 การสื่อสารภาษาอังกฤษในสถานประกอบการ	1(3-2-7)
English Communication in the Workplace	

2. กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 2 หน่วยวิชา

GEN59-121 สังคมโลกปัจจุบันและการเป็นพลเมืองโลก	1(3-2-7)
The Present World and Global Citizenship	
GEN59-122 ความซาบซึ้งในคุณค่าและความงาม	1(3-2-7)
Appreciation of Value and Beauty	

3. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ 1 หน่วยวิชา

GEN59-131 วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวัน	1(3-2-7)
Science and Mathematics in Daily Life	

4. กลุ่มวิชาสารสนเทศ 1 หน่วยวิชา

GEN59-141 เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับปัจจุบันและอนาคต	1(2-4-6)
IT for the Present and Beyond	

5. กลุ่มวิชาการจัดการ 1 หน่วยวิชา

GEN59-151 การจัดการชีวิตอย่างชาญฉลาด	1(3-2-7)
Smart Life Management	

6. กลุ่มวิชาสุขภาพนามัย 1 หน่วยวิชา

GEN59-161 การสร้างสรรค์คุณภาพชีวิต	1(2-4-6)
Creating Quality of Life	

7.4 ความหมายของเลขรหัสรายวิชา

การกำหนดตัวเลขรหัสรายวิชาหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (พ.ศ. 2559)

1) ความหมายของรหัสรายวิชาตัวอักษรที่ปรากฏในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

GEN	หมายถึง	General Education
-----	---------	-------------------

โดยตัวเลข 59 หลังรหัสตัวอักษร หมายถึง ปี พ.ศ. ที่เริ่มใช้หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

2) ความหมายของเลขรหัสวิชา

หลักที่ 1	หมายถึง	ชั้นปี
หลักที่ 2	หมายถึง	ลำดับกลุ่มวิชา
หลักที่ 3	หมายถึง	ลำดับรายวิชาในกลุ่ม

3) ลำดับกลุ่มวิชา (หลักที่ 2)

1	หมายถึง	กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร
2	หมายถึง	กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
3	หมายถึง	กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์
4	หมายถึง	กลุ่มวิชาสารสนเทศ
5	หมายถึง	กลุ่มวิชาการจัดการ
6	หมายถึง	กลุ่มวิชาสุขภาพอนามัย

7.5 คำอธิบายรายวิชา

GEN59-111

ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารร่วมสมัย

1(3-2-7)

Thai for Contemporary Communication

เข้าใจและพัฒนาทักษะทางภาษาไทยทั้งการรับสารและส่งสาร โดยในด้านการรับสารสามารถพัฒนาทักษะการจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านและที่ฟัง การวิเคราะห์เชื่อมโยงประเด็นย่อย ๆ จากเรื่องที่ฟังและอ่านจนเข้าใจและสามารถยกระดับเป็นความรู้ใหม่ การเสนอข้อคิดเห็นหรือให้คุณค่าต่อเรื่องที่อ่านและฟังได้อย่างมีเหตุผลและสอดคล้องกับคุณค่าทางสังคม ในด้านการส่งสารสามารถพัฒนาทักษะการนำเสนอความคิดผ่านการพูดและการเขียนได้อย่างมีประเด็นสำคัญและส่วนขยายที่ช่วยให้ประเด็นความคิดชัดเจนและเป็นระบบ การนำข้อมูลทางสังคมมาประกอบสร้างเป็นความรู้หรือความคิดที่ใหญ่ขึ้น การพูดและการเขียนเพื่อนำเสนอความรู้ทางวิชาการที่เป็นระบบและน่าเชื่อถือ

Understanding and developing the Thai language skills both in receiving and delivering message--able to use the skills to understand the main idea from the texts read and listened, critically analysing the relationships between secondary issues from the texts to arrive at deep understanding and new knowledge, offering opinions or values on the texts read and listened with reasons and corresponding social norms; able to develop the opinion giving skills through speaking and writing with the support of significant issues and supporting details to highlight clear and systematic thinking; the use of social information to create

knowledge or expanded thought; speaking and writing to present a systematic and convincing academic knowledge.

GEN59-112 การสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน 1(3-2-7)

English Communication in Daily Life

พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ผ่านการฝึกฝนภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวันด้านต่าง ๆ ได้แก่ การเรียนหนังสือ การจ่ายตลาด การแนะนำอาหาร การเดินทาง การท่องเที่ยว การบันเทิง การใช้บริการดูแลสุขภาพ เป็นต้น สรุปแบบแผนทางภาษาที่ได้จากการฝึกทักษะดังกล่าว โดยผู้เรียนจะได้รับการฝึกฝนในสถานการณ์สมมติและสถานการณ์จริงที่สอดคล้องกับชีวิตของตนเองมากที่สุด

Development of all English skills: listening, speaking, reading and writing through practicing everyday life topics--studying, shopping, food, travelling, tourism, entertainments and health services; synthesis of useful grammatical structures and vocabulary; learning by roleplaying and real daily life situations.

GEN59-113 การสื่อสารภาษาอังกฤษในความหลากหลายทางวัฒนธรรม 1(3-2-7)

English Communication in Diverse Cultures

พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ต่อยอดจากประสบการณ์เดิม โดยฝึกฝนการใช้ภาษาในขอบข่ายเนื้อหาที่มีความซับซ้อนมากขึ้น ได้แก่ การฝึกฝนใช้ภาษาในการเรียนรู้และนำเสนอเกี่ยวกับความหลากหลายทางวัฒนธรรมของประเทศในกลุ่มประเทศอาเซียน อาทิ การทำมาหากิน ชีวิตความเป็นอยู่ ศิลปวัฒนธรรม ความแตกต่างทางศาสนา แหล่งท่องเที่ยว การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมกับคนไทย สรุปแบบแผนทางภาษาเพิ่มเติมจากการฝึกทักษะทางภาษาดังกล่าว

Development of all English skills: listening, speaking, reading and writing in an expansion of a variety of prior experiences by practicing a more complex level of content; an emphasis on the use of language and presentation of the cultural diversity of the ASEAN countries; careers, life styles, art and culture, religion differences, tourist attractions, cultural exchanges; synthesis of useful grammatical structures and vocabulary essential for effective communication.

GEN59-114 การสื่อสารภาษาอังกฤษในสถานประกอบการ 1(3-2-7)

English Communication in the Workplace

พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในขั้นที่สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพการงานได้ โดยได้รับการฝึกฝนการใช้ภาษาในขอบข่ายของอาชีพการงาน ได้แก่ การเขียนใบสมัครงานทั้งทางจดหมาย

และทางอีเมล การรับโทรศัพท์ การนัดหมาย การจดบันทึกข้อความสั้น ๆ การนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับโครงการที่รับผิดชอบ การสนทนากับลูกค้า การนำเสนอความคิดหรือประเด็นในที่ประชุม การร่วมถกเถียงประเด็นในที่ประชุม สรุปแบบแผนทางภาษาเพิ่มเติมจากการฝึกทักษะดังกล่าว

Development of all English skills to the work level by practicing English that is essential in the workplace--job applications both by letter and email, telephoning, appointments, memos, proposal presentations, meetings with customers, meetings and discussion; synthesis of useful grammatical structures and vocabulary essential for effective communication.

GEN59-121

สังคมโลกปัจจุบันและการเป็นพลเมืองโลก

1(3-2-7)

The Present World and Global Citizenship

เข้าใจลักษณะสำคัญของโลกยุคโลกาภิวัตน์และผลที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงสังคมและชีวิตของผู้คน รับผิดชอบต่อความหมายของการเป็นพลเมืองโลก การให้คุณค่าต่อการเป็นพลเมืองที่ดี ได้แก่ การยอมรับความแตกต่างของคนอื่น ๆ ยอมรับว่าความต่างต่างนั้นมีอยู่ทุกที่ การเห็นคุณค่าในความแตกต่างเหล่านั้น และไม่เห็นว่าการต่างระหว่างคนจะเป็นอุปสรรคในการอยู่ร่วมกัน พร้อมทั้งจะยอมรับมุมมองและวิถีชีวิตของผู้อื่น และพร้อมที่จะใช้มุมมองที่แตกต่างหลากหลาย รู้ค่าและเข้าใจคนอื่นบนโลก พร้อมทั้งจะเรียนรู้จากคนอื่น เพื่อให้ตัวเองเป็นพลเมืองโลกที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง สามารถแสดงออกซึ่งการมีจิตสาธารณะหรือการเป็นอาสาสมัครเพื่อสังคมเพื่อความสุขของคนอื่น

Understanding essential elements of the globalized world and consequences affecting changes in society and people's life; perception of being a global citizen; the value of good citizenship--accepting differences between people, realizing the existence of differences in all places, appreciating the value of those differences and seeing no obstacles in living together, ready to accept different points of view and lifestyles as well as ready to use others' points of view to appreciate and understand other peoples, ready to learn from others to continuously improve oneself as a global citizen; able to express volunteering spirits or become social volunteers for others.

GEN59-122

ความซาบซึ้งในคุณค่าและความงาม

1(3-2-7)

Appreciation of Value and Beauty

ตระหนักและเห็นคุณค่าของหลักการ อุดมการณ์ คุณธรรมและจริยธรรม ที่สังคมให้คุณค่าว่าเป็นสิ่งที่ควรชื่นชม ยอมรับ ยึดเอามาเป็นหลักคิดและแนวปฏิบัติของชีวิต ซาบซึ้งในคุณค่าของสิ่งที่งาม ไพเราะ หรือรื่นรมย์ ทั้งความงามของธรรมชาติและงานศิลปะ โดยคุณค่าและความงามดังกล่าวเกิดขึ้นในความสัมพันธ์ของมนุษย์ สามารถนำเสนอสิ่งที่มีคุณค่าหรือสร้างสรรค์งานศิลปะที่ส่งผลต่อการเจริญงอกงามของสุขภาวะทางจิตวิญญาณ

Realizing the value of principles, ideology, ethics and morality as emulated by society as guidelines for thoughts and practices in life; appreciating the value of something pleasant beautiful, melodious or both beauty of nature and art works as a result of human relationships; able to present something valuable or create art works that enrich the growth of spiritual health.

GEN59-131 **วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวัน** 1(3-2-7)

Science and Mathematics in Daily Life

สามารถบูรณาการความรู้ทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์เพื่อทำความเข้าใจปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของโลก การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศ การเพิ่มขึ้นของประชากร ความมั่นคงทางอาหาร ทรัพยากรน้ำ ทรัพยากรพลังงาน ของเสีย มลพิษ ผลกระทบของปรากฏการณ์ดังกล่าวที่มีต่อมนุษย์ สามารถนำความเข้าใจวิทยาศาสตร์และ/หรือคณิตศาสตร์มาใช้เพื่อประโยชน์ในชีวิตประจำวัน อาทิการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการเงินการธนาคาร การควบคุมการใช้จ่ายเงิน การลงทุน สามารถรวบรวมข้อมูลและใช้สถิติเบื้องต้นอธิบายประเด็นปัญหาที่กล่าวถึงข้างต้นได้

Able to integrate scientific and mathematical knowledge to understand phenomena in daily life--global change, weather change, population increase, food security, water resources, energy resources, wastes, pollutions and effects of these phenomena on man; able to use scientific and/or mathematical knowledge for daily life benefits--banking and financial operations, financial control and management, investments; able to collect data and use preliminary statistics to explain the issues mentioned.

GEN59-141 **เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับปัจจุบันและอนาคต** 1(2-4-6)

IT for the Present and Beyond

เข้าใจและให้คุณค่าเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ความก้าวหน้าและแนวโน้มในอนาคตของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การจัดการข้อมูลและระบบสารสนเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต รู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศ สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน การจัดการความรู้ การเลือก การสังเคราะห์ และการนำเสนอสารสนเทศ

Understanding and valuing information technology and communication in daily life; advancement and future trends of information technology and communication; management of data and databases for better quality of life; a critical understanding of media and information; able to use information technology to increase work efficiency, knowledge management, options, synthesis and IT presentations.

GEN59-151

การจัดการชีวิตอย่างชาญฉลาด

1(3-2-7)

Smart Life Management

เข้าใจแนวคิดและให้คุณค่าเกี่ยวกับการจัดการตนเอง สามารถนำความเข้าใจดังกล่าวไปใช้ในชีวิตประจำวันทั้งในส่วนที่เกี่ยวกับชีวิตของตนเอง ได้แก่ การจัดการเวลา การจัดการสุขภาพ การจัดการการเงิน การวางแผนในการเรียน และการจัดการตนเองในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้แก่ การปรับตัว การจัดการความขัดแย้ง การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ เป็นต้น

Understanding concepts and valuing the significance of self-management; able to apply this understanding in daily life activities and personal life management--time management, health management, study plans and self-management for social life: adaptations, conflict management and positive problem solving.

GEN59-161

การสร้างสรรคคุณภาพชีวิต

1(2-4-6)

Creating Quality of Life

เข้าใจและให้คุณค่าเรื่องสุขภาพองค์รวมทั้ง 4 มิติ คือมิติทางกาย มิติทางจิต มิติทางสังคม และมิติจิตวิญญาณหรือปัญญา สามารถใช้หลักการสุขภาพองค์รวมทั้งปัญหาที่ประสบอยู่ ไม่ว่าจะ เป็นปัญหาอันเนื่องมาจากเชื้อโรค จากระบบการใช้ชีวิต จากการศึกษาชนเชื้อและการครอบงำลักษณะต่าง ๆ และจากความสัมพันธ์ทางสังคม และสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุขมากขึ้น สามารถใช้กิจกรรมการออกกำลังกายและนันทนาการแก้ปัญหาและพัฒนาสุขภาพองค์รวมทั้งกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Understanding and valuing holistic health in four dimensions--physical, spiritual, social and spiritually wise or enlightened; able to apply the holistic health principles to solve current problems both problems form illnesses or problems resulting from lifestyles, propaganda and various influences as well as social relationships; able to lead a happier life, able to use exercise and recreational activities in solving problems and effectively developing holistic health.

8. ความสัมพันธ์ของรายวิชาและการสร้างคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

A หมายถึง ความสัมพันธ์โดยตรง B หมายถึง ความสัมพันธ์โดยอ้อม

รายวิชา	คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุฒวิทยาลัย (พ.ศ. 2559) มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์						
	มีสุขภาพที่ดีทุกด้าน (Well Being)	เข้าใจโลกและเป็นพลเมืองที่ดีของโลก (Global Citizen)	มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน (Curiosity)	มีวิธีคิดอย่างเป็นระบบและคิดเชื่อมโยง (Systems Thinking)	มีทักษะการสื่อสารที่ดี (Communication Skill)	มีทักษะด้านการบริหารจัดการ (Management Skill)	มีความซาบซึ้งในคุณค่าและความงาม (Aesthetics)
1. กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร							
GEN59-111 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารร่วมสมัย	B	B	A	A	A	B	A
GEN59-112 การสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน	B	A	A	A	A	B	B
GEN59-113 การสื่อสารภาษาอังกฤษในหลากหลายทางวัฒนธรรม	B	A	A	A	A	B	B

รายวิชา	คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ (พ.ศ. 2559)						
	มีสุขภาพที่ดีทุกด้าน (Well Being)	เข้าใจโลกและเป็นพลเมืองที่ดีของโลก (Global Citizen)	มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน (Curiosity)	มีวิธีคิดอย่างเป็นระบบและคิดเชื่อมโยง (Systems Thinking)	มีทักษะการสื่อสารที่ดี (Communication Skill)	มีทักษะด้านการบริหารจัดการ (Management Skill)	มีความซาบซึ้งในคุณค่าและความงาม (Aesthetics)
GEN59-114 การสื่อสารภาษาอังกฤษในสถานประกอบการ	B	A	A	A	A	B	B
2. กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์							
GEN59-121 สังคมโลกปัจจุบันและการเป็นพลเมืองโลก	A	A	A	B	A	A	B
GEN59-122 ความซาบซึ้งในคุณค่าและความงาม	A	B	A	B	A	A	A
3. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์							
GEN59-131 วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวัน	B	A	A	A	B	B	B
4. กลุ่มวิชาสารสนเทศ							
GEN59-141 เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับปัจจุบันและอนาคต	B	A	A	A	B	B	B
5. กลุ่มวิชาการจัดการ							
GEN59-151 การจัดการชีวิตอย่างชาญฉลาด	A	A	A	A	B	A	B
6. กลุ่มวิชาสุขภาพอนามัย							
GEN59-161 การสร้างสรรค์คุณภาพชีวิต	A	B	A	B	B	A	A

9. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน

มาตรฐานผลการเรียนรู้ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (พ.ศ. 2559) มหาวิทยาลัยวไลยอลงกรณ์

1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม

เป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ มีคุณธรรม ความกล้าหาญทางจริยธรรม และเป็นพลเมืองที่ดี

1.1 มาตรฐานผลการเรียนรู้

- 1) มีความเข้าใจในความเป็นมนุษย์ทั้งของตนเองและผู้อื่น
- 2) มีความรับผิดชอบ มีวินัย ซื่อสัตย์ ตรงเวลา
- 3) มีสำนึกสาธารณะ และมีความเป็นพลเมืองที่ดี

1.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- 1) บรรยาย
- 2) ยกตัวอย่างกรณีศึกษา
- 3) อภิปรายประกอบสื่อ
- 4) อภิปรายกลุ่มย่อย
- 5) การเรียนรู้ผ่านโครงการ
- 6) กิจกรรมกลุ่ม (Group Process)
- 7) การจัดการความรู้ (Knowledge Management)
- 8) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Knowledge Sharing)

- 9) สุนทรียสนทนา (Dial)
- 10) การเรียนรู้ผ่านการทำงานกลุ่มโดยใช้ Project-based Learning
- 11) ยกตัวอย่างกรณีศึกษา
- 12) การเข้าเรียน การตรงต่อเวลาในการส่งงาน

1.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- 1) พฤติกรรมการเข้าเรียน และการส่งรายงานตามขอบเขตของงานและการตรงต่อเวลา
- 2) การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนและกิจกรรม
- 3) การโต้ตอบถกเถียงและการมีส่วนร่วมในการอภิปราย
- 4) การนำเสนอโครงงาน
- 5) ประเมินจากผลงานสร้างสรรค์ร่วมกันของนักศึกษา
- 6) ประเมินจากการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และการทำงาน
- 7) ประเมินจากการสังเกตพฤติกรรมและการสะท้อนคิด (Reflection) ผ่านการบันทึกการเรียนรู้ (Journal Reflection)
- 8) ดูพฤติกรรมในการเข้าเรียนความรับผิดชอบทั้งงานเดี่ยวและงานกลุ่ม

2. ด้านความรู้

มีความรอบรู้ในศาสตร์ต่าง ๆ เพื่อการดำเนินชีวิตในสังคม

2.1 มาตรฐานผลการเรียนรู้

- 1) มีความรู้ในศาสตร์ของรายวิชา
- 2) สามารถเชื่อมโยงศาสตร์ต่าง ๆ เข้ากับการดำเนินชีวิต
- 3) แสวงหาความรู้ตลอดชีวิต

2.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาผลการเรียนรู้ด้านความรู้

- 1) บรรยาย
- 2) ยกตัวอย่างกรณีศึกษา
- 3) อภิปรายประกอบสื่อ
- 4) อภิปรายกลุ่มย่อย
- 5) วิทยากรพิเศษ
- 6) นิทรรศการทางศิลปะแขนงต่าง ๆ
- 7) การใช้สื่อประกอบการเรียนรู้ที่หลากหลาย
- 8) การอบรมเชิงปฏิบัติการ
- 9) การอภิปรายกลุ่ม
- 10) การทำงานในชั้นเรียน

2.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านความรู้

- 1) การสอบปรนัยและอัตนัย
- 2) การประเมินผลรายงานกลุ่มและรายงานย่อย
- 3) การอภิปรายและแสดงความคิดเห็น
- 4) ประเมินผลเนื้อหา การสอบอัตนัยและปรนัย
- 5) การประเมินผลงานและการสร้างสรรค์ผลงาน
- 6) ประเมินกระบวนการเรียนรู้ และการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้แบบกลุ่มย่อย
- 7) การนำเสนองาน
- 8) การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน และกิจกรรม
- 9) การโต้ตอบ ถกเถียงและการมีส่วนร่วมในการอภิปราย

3. ด้านทักษะทางปัญญา

สามารถคิดอย่างเป็นระบบ มีวิจารณ์ญาณ และมีเหตุผล

3.1 มาตรฐานผลการเรียนรู้

- 1) สามารถค้นหาข้อเท็จจริง ทำความเข้าใจ และประเมินข้อมูลจากหลักฐานได้
- 2) สามารถคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบแบบองค์รวม มีเหตุผล ความคิดสร้างสรรค์และ

จินตนาการ

- 3) ประยุกต์ใช้ข้อมูลเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ใหม่

3.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

- 1) บรรยาย
- 2) ยกตัวอย่างการศึกษา
- 3) อภิปรายรายกลุ่มย่อย
- 4) กิจกรรมกลุ่ม (group process)
- 5) วิเคราะห์กรณีศึกษา (case study)
- 6) การเรียนรู้ผ่านการทำงานกลุ่มโดยใช้ Project-Based Learning ในการสร้างสรรค์งาน

ศิลปะร่วมกัน

- 7) อภิปรายประกอบสื่อ

3.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

- 1) การสอบแบบปรนัยและอัตนัย
- 2) การประเมินผลรายงานกลุ่มและรายงานย่อย
- 3) การอภิปรายและแสดงความคิดเห็น
- 4) การประเมินผลงานและสร้างสรรค์ผลงาน
- 5) การประเมินกระบวนการเรียนรู้ และการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้แบบกลุ่มย่อย

6) การนำเสนองาน (presentation)

4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

นำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างเหมาะสม

4.1 มาตรฐานผลการเรียนรู้

- 1) สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นและรับบทบาทของตนเองในกลุ่มทั้งในฐานะผู้นำและสมาชิกกลุ่ม
- 2) ทำงานกลุ่มอย่างเต็มความสามารถเพื่อผลงานที่มีคุณภาพ
- 3) วางแผนและรับผิดชอบในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง วิชาชีพและสังคม

4.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- 1) อภิปรายกลุ่ม
- 2) ทำรายงานกลุ่ม

4.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- 1) การโต้ตอบถกเถียงและการมีส่วนร่วมในการอภิปราย
- 2) การมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม

5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

สามารถสื่อสาร ใช้สถิติ/คณิตศาสตร์เพื่อทำความเข้าใจข้อมูล และใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้

5.1 มาตรฐานผลการเรียนรู้

- 1) สามารถสื่อสารภาษาไทยและภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเลือกใช้รูปแบบที่เหมาะสม
- 2) สามารถเลือกประยุกต์ใช้เทคนิคทางสถิติหรือคณิตศาสตร์ที่เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสมในชีวิตประจำวัน
- 3) มีทักษะพื้นฐานและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการติดต่อสื่อสาร การนำเสนอ การสืบค้นข้อมูล เพื่อการแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่องอย่างรู้เท่าทัน

5.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- 1) เรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-directed Learning) โดยกำหนดแหล่งค้นคว้าในสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ
- 2) นำเสนอผลงานผ่านสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ
- 3) การเรียนรู้ผ่านการทำงานกลุ่มโดยใช้ Project-Based Learning ในการสร้างสรรค์งานศิลปะร่วมกัน

- 4) การมอบหมายการทำรายงานกลุ่ม และรายงานเดี่ยว
- 5) การแนะนำแหล่งข้อมูลเบื้องต้น
- 6) การสอนในห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์

5.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- 1) ประเมินจากผลการปฏิบัติงาน (Performance evaluation)
- 2) ประเมินจากการสังเกตในการนำเสนอ
- 3) ประเมินความสามารถจากการใช้สื่อในการนำเสนอ
- 4) การประเมินรายงาน/ชิ้นงาน

10. แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

● หมายถึง ความรับผิดชอบหลัก ○ หมายถึง ความรับผิดชอบรอง

รายวิชา	1. คุณธรรม จริยธรรม			2. ความรู้			3. ทักษะทางปัญญา			4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ			5. ทักษะการวิเคราะห์ตัวเลขการสื่อสาร การรู้สารสนเทศและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ต้องพัฒนา		
	1.1	1.2	1.3	2.1	2.2	2.3	3.1	3.2	3.3	4.1	4.2	4.3	5.1	5.2	5.3
1. กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร															
GEN59-111 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารร่วมสมัย	●	●	○	●	●	○	●	●	●	○	●	○	●		●
GEN59-112 การสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน	○	●	○	●	●	○	●	●	●	○	●	○	●		●
GEN59-113 การสื่อสารภาษาอังกฤษในความหลากหลายทางวัฒนธรรม	●	●	○	●	●	○	●	●	●	○	●	○	●		●
GEN59-114 การสื่อสารภาษาอังกฤษในสถานประกอบการ	●	●	○	●	●	○	●	●	●	○	●	○	●		●
2. กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์															
GEN59-121 สังคมโลกปัจจุบันและการเป็นพลเมืองโลก	●	●	●	○	●	○	●	○	○	●	●	●	○	○	●
GEN59-122 ความซาบซึ้งในคุณค่าและความงาม	●	○	○	●	○	●	○	●	○	●	●	○	●	○	●
3. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์															
GEN59-131 วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวัน		●	○	●	○		●	●	○	●			●		○
4. กลุ่มวิชาสารสนเทศ															
GEN59-141 เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับปัจจุบันและอนาคต		●	●	●			●	○		●	●		●		●

รายวิชา	1. คุณธรรม จริยธรรม			2. ความรู้			3. ทักษะทางปัญญา			4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ			5. ทักษะการวิเคราะห์ตัวเลขการสื่อสาร การรู้สารสนเทศและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่จำเป็น		
	1.1	1.2	1.3	2.1	2.2	2.3	3.1	3.2	3.3	4.1	4.2	4.3	5.1	5.2	5.3
5. กลุ่มวิชาการจัดการ															
GEN59-151 การจัดการชีวิตอย่างชาญฉลาด	●	●	○	○	●	○	●	●	○	●	●	●	●	●	●
6. กลุ่มวิชาสุขภาพอนามัย															
GEN59-161 การสร้างสรรค์คุณภาพชีวิต	●	●	○	○	●	○	●	●	○	●	●	●	○	○	○

ภาคผนวก

ตารางเปรียบเทียบ
หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (พ.ศ. 2554) กับหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (พ.ศ. 2559)
มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

.....

1. เปรียบเทียบโครงสร้าง หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (พ.ศ. 2554)	หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (พ.ศ. 2559)
จำนวนหน่วยวิชารวม 10 หน่วยวิชา	จำนวนหน่วยวิชารวม 10 หน่วยวิชา
1. กลุ่มวิชาภาษา 4 หน่วยวิชา 1.1 กลุ่มวิชาภาษาไทย 1 หน่วยวิชา 1.2 กลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ 3 หน่วยวิชา	1. กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร 4 หน่วยวิชา 1.1 กลุ่มวิชาภาษาไทย 1 หน่วยวิชา 1.2 กลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ 3 หน่วยวิชา
2. กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ 3 หน่วยวิชา	2. กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ 2 หน่วยวิชา
3. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ 1 หน่วยวิชา	3. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ 1 หน่วยวิชา
4. กลุ่มวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ 1.5 หน่วยวิชา	4. กลุ่มวิชาสารสนเทศ 1 หน่วยวิชา
5. กลุ่มวิชากีฬาและนันทนาการ 0.5 หน่วยวิชา	5. กลุ่มวิชาการจัดการ 1 หน่วยวิชา 6. กลุ่มวิชาสุขภาพนามัย 1 หน่วยวิชา

2. เปรียบเทียบรายวิชา หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป พ.ศ. 2554	หมวดวิชาศึกษาทั่วไป พ.ศ. 2559
1. กลุ่มวิชาภาษา 4 หน่วยวิชา THA-100 ภาษาไทยร่วมสมัยและการรู้สารสนเทศ 1(3-2-7) ENG-106 ทักษะภาษาอังกฤษเชิงบูรณาการ 1(3-2-7) ENG-107 ภาษาอังกฤษเพื่อสุนทรียศาสตร์ 1(3-2-7) ENG-108 ภาษาอังกฤษด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ 1(3-2-7) ENG-109 ภาษาอังกฤษด้านสังคมศาสตร์ 1 (3-2-7) ENG-110 ภาษาอังกฤษด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 1 (3-2-7)	1. กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร 4 หน่วยวิชา GEN59-111 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารร่วมสมัย 1(3-2-7) GEN59-112 การสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน 1(3-2-7) GEN59-113 การสื่อสารภาษาอังกฤษในความหลากหลายทางวัฒนธรรม 1(3-2-7) GEN59-114 การสื่อสารภาษาอังกฤษในสถานประกอบการ 1(3-2-7)
2. กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ 3 หน่วยวิชา SOC-107 สิทธิ กฎหมาย และสังคม 1(3-2-7) SOC-108 วัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมโลก 1(3-2-7) SOC-109 การเมือง ประชาสังคมและการเคลื่อนไหวทางสังคม อยู่ร่วมกันทางสังคม 1(3-2-7) SOC-110 ชีวิตประจำวันกับหลักการอยู่ร่วมกันทางสังคม 1(3-2-7) HUM-105 มนุษยภาพ ชีวิต และการพัฒนาตนเอง 1(3-2-7) HUM-106 มนุษยภาพ สังคม และสุนทรียศาสตร์ 1(3-2-7)	2. กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 2 หน่วยวิชา GEN59-121 สังคมโลกปัจจุบันและการเป็นพลเมืองโลก 1(3-2-7) GEN59-122 ความซาบซึ้งในคุณค่าและความงาม 1(3-2-7)

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป พ.ศ. 2554	หมวดวิชาศึกษาทั่วไป พ.ศ. 2559
3. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ 1 หน่วยวิชา SCI-101 วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกับมนุษย์ 0.5(2-0-4) SCI-102 ประวัติและปรัชญาของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 0.5(2-0-4) SCI-103 ชีวิตและธรรมชาติ 0.5(2-0-4) SCI-104 วิทยาศาสตร์และธุรกิจ 0.5(2-0-4) SCI-105 คณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวัน 0.5(1-3-4) SCI-106 โลกและระบบสุริยะ 0.5(2-0-4) SCI-107 พรรณพืชเพื่อชีวิต 0.5(1-2-3) SCI-108 มนุษย์และสิ่งแวดล้อม 0.5(1-2-3)	3. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ 1 หน่วยวิชา GEN59-131 วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวัน 1(3-2-7)
4. กลุ่มวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ 1.5 หน่วยวิชา ITE-104 ความรู้พื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ1 0.5(1-2-3) ITE-105 ความรู้พื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ2 0.5(2-0-4) ITE-106 การจัดการงานเอกสารและการสร้างงานนำเสนอ 0.5(0-4-2) ITE-107 การออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์ 0.5(0-4-2) ITE-108 การใช้ตารางคำนวณและการจัดการฐานข้อมูล 0.5(0-4-2)	4. กลุ่มวิชาสารสนเทศ 1 หน่วยวิชา GEN59-141 เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับปัจจุบันและอนาคต 1(2-4-6)
	5. กลุ่มวิชาการจัดการ 1 หน่วยวิชา GEN59-151 การจัดการชีวิตอย่างชาญฉลาด 1(3-2-7)
5. กลุ่มวิชากีฬาและนันทนาการ 0.5 หน่วยวิชา SRE-100 กีฬา นันทนาการ และออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ 0.5(1-3-4)	6. กลุ่มวิชาสุขภาพน่าย 1 หน่วยวิชา GEN59-161 การสร้างสรรค์คุณภาพชีวิต 1(2-4-6)



คำสั่งมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
ที่ ๗๕ /๒๕๕๙
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

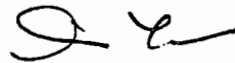
ด้วยสภาวิชาการในการประชุม ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ ได้มีมติเห็นชอบให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงหมวดวิชาศึกษาทั่วไป โดยมีองค์ประกอบจากคณาจารย์ของทุกสำนักวิชาร่วมเป็นคณะกรรมการ ทั้งนี้เพื่อให้การปรับปรุงหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙(๑๑) และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

- | | |
|---|------------------|
| ๑. รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ | ประธานคณะกรรมการ |
| ๒. ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการ | คณะกรรมการ |
| ๓. อาจารย์ ดร.เลิศชาย ศิริชัย
(ผู้แทนสำนักวิชาศิลปศาสตร์) | คณะกรรมการ |
| ๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี ชยานุวัชร
(ผู้แทนสำนักวิชาศิลปศาสตร์) | คณะกรรมการ |
| ๕. อาจารย์สิริพรสมบูรณ์บุรณะ
(ผู้แทนสำนักวิชาศิลปศาสตร์) | คณะกรรมการ |
| ๖. อาจารย์ ดร.สกลิต บุญพราหมณ์
(ผู้แทนสำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์) | คณะกรรมการ |
| ๗. อาจารย์จงสุข คงเสน
(ผู้แทนสำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์) | คณะกรรมการ |
| ๘. รองศาสตราจารย์ ดร.มัลลิกา เจริญสุธาสินี
(ผู้แทนสำนักวิชาวิทยาศาสตร์) | คณะกรรมการ |
| ๙. อาจารย์ ดร.ปิ่นธน์ แสนสุข
(ผู้แทนสำนักวิชาวิทยาศาสตร์) | คณะกรรมการ |
| ๑๐. อาจารย์ ดร.อรวรรณ สาระกุล
(ผู้แทนสำนักวิชาสหเวชศาสตร์และสาธารณสุขศาสตร์) | คณะกรรมการ |
| ๑๑. อาจารย์อุไรวรรณ หมัดอำตัม
(ผู้แทนสำนักวิชาสหเวชศาสตร์และสาธารณสุขศาสตร์) | คณะกรรมการ |
| ๑๒. อาจารย์ธวัชชัย ลักเซ็ง
(ผู้แทนสำนักวิชาสหเวชศาสตร์และสาธารณสุขศาสตร์) | คณะกรรมการ |
| ๑๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกียรติกำจร กุศล
(ผู้แทนสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์) | คณะกรรมการ |

- | | |
|--|----------------------|
| ๑๔. อาจารย์ ดร. ปานแก้วดา ลัคณาวณิช
(ผู้แทนสำนักวิชาการจัดการ) | คณะทำงาน |
| ๑๕. อาจารย์ณลินี ทินนาม
(ผู้แทนสำนักวิชาการจัดการ) | คณะทำงาน |
| ๑๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อมรศักดิ์ สวัสดิ์
(ผู้แทนสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์และทรัพยากร) | คณะทำงาน |
| ๑๗. อาจารย์ ดร. ประชิต สระโมฬี
(ผู้แทนสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์และทรัพยากร) | คณะทำงาน |
| ๑๘. อาจารย์ปรัชญา กฤษณะพันธ์
(ผู้แทนสำนักวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ) | คณะทำงาน |
| ๑๙. อาจารย์นรารักษ์ สมบัติทอง
(ผู้แทนสำนักวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ) | คณะทำงาน |
| ๒๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พงมาลย์ สุรนิลพงศ์
(ผู้แทนสำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร) | คณะทำงาน |
| ๒๑. รองศาสตราจารย์ ดร. มนัส ชัยจันทร์
(ผู้แทนสำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร) | คณะทำงาน |
| ๒๒. อาจารย์ ดร. รพีพร ขวัญเชื้อ
(ผู้แทนสำนักวิชาแพทยศาสตร์) | คณะทำงาน |
| ๒๓. อาจารย์ แพทย์หญิงนิดาทิพย์ เอกเกษม
(ผู้แทนสำนักวิชาแพทยศาสตร์) | คณะทำงาน |
| ๒๔. อาจารย์ ดร. สมชาย สวัสดิ์
(ผู้แทนสำนักวิชาเภสัชศาสตร์) | คณะทำงาน |
| ๒๕. อาจารย์สาวิตรี ทองอารมณ์
(ผู้แทนสำนักวิชาเภสัชศาสตร์) | คณะทำงาน |
| ๒๖. หัวหน้าส่วนส่งเสริมวิชาการ | คณะทำงานและเลขานุการ |
| ๒๗. เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ส่วนส่งเสริมวิชาการ | ผู้ช่วยเลขานุการ |

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙



(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิลลา ตันตโยทัย)
 รักษาการแทนรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
 ปฏิบัติหน้าที่แทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์